

udgangspunkt, hvor vækstrammen var 1 pct., har vi på trods af det udgangspunkt altså alligevel formået at få 7 pct.s vækst på området til gavn for dem, der har det svært. Det har vi nået ved at prioritere, og selv om vækstrammen er 0,7 pct., er der stadig en meget stor ramme på dette område, 5 eller 6 pct., og den er i stadig vækst.

Så må jeg lige sige om de 0,7 pct.s vækst i stat, amter og kommuner: Det er altså mere for amter og kommuner, for når staten afleverer sin del, bliver den vækst, der ligger i de to områder, jo større, og ved siden af ligger der 1 mia. kr. og venter hvert år fremover på grund af aftalen med Dansk Folkeparti. Nu har også hr. Villy Søvndal haft tid til at tænke over, hvad jeg egentlig sagde, men jeg ved ikke, om det her har gjort forståelsen klarere.

Jeg lovede at vende tilbage til lønefterslæbet for i dette tilfælde de amtsligt og kommunalt ansatte, og hvordan det angriber væksten i 2004. Egentlig indhenter man kun det rum, der er til vækst, for der var et lønefterslæb i den regulering, der har fundet sted, i og med at man har været bagud i forhold til lønudviklingen i øvrigt på det offentlige område. Men jeg vil forsøge endnu en gang, for det lovede jeg.

Det tekniske forarbejde sker, når man vurderer, hvad indgangsniveauet er i 2004, og når man vurderer indgangsniveauet, regulerer man op, så det er den løn inklusive hele efterslæbet, der skal udbetales, som er udgangspunktet. Det vil sige, at hvis vi ser bort fra, at der kan være forskelle i kommuners eller amters efterslæb, bliver de 2,7 mia. kr., som er friholdt til vækst, overhovedet ikke angrebet af efterslæbet. Det kender man jo, når man starter den 1. januar, så man kan sige, at det er den løn inklusive efterslæb, der skal udbetales den 1. januar, der er udgangspunktet. Det kan godt have været lavere tidligere, men det angriber altså overhovedet ikke den vækst, som er beregnet for 2004.

Jeg kunne fortsætte med at gentage og forklare, men jeg håber, det er forstået. Vi har den faktiske viden, som man ellers er meget ked af at gøre brug af, når vi taler om, hvordan vi skal udvikle den offentlige sektor, og det er altså den, vi gør brug af her, når det gælder væksten. Det er lige præcis de faktisk kendte tal for løn, lønudvikling og efterslæb, man korrigerer efter. Det er indgangsvinklen.

Kl. 15.40

Fru Marianne Jelved havde en forventning om, at jeg måske ville bekræfte de tal, som hr.

Lars Barfoed nævnte. Til det vil jeg bare sige, at det, hr. Lars Barfoed sagde om det beregnede råderum, er fuldt korrekt.

Hvis man tager perioden 2004-2010, er det i alt 1,9 pct. af BNP, og det har vi også med i den økonomiske redegørelse fra december 2002. De 1,9 pct. er fordelt på skattestoppet, der opsluger 0,6 pct., og den skatteaftale, vi nu implementerer i Folketinget, og som sluger 0,7 pct., svarende til 9,6 mia. kr. Det vil sige, at der er 0,6 pct. tilbage plus den milliard, vi har aftalt med Dansk Folkeparti, og som kommer oveni. Sagt på en anden måde: Hvert år fra nu af og frem til 2010 er der 1 mia. kr. til egentlig velfærdsprioritering, når vi har korrigeret for den demografiske udvikling.

Jeg vil lige sige, at i økonomisk forstand har vi været meget konservative i de beregninger, der er lavet over det træk, vi har taget på demografien, når vi skulle se, hvad der egentlig var tilbage af vækstrammen. Det reelle træk er mindre, fordi der ikke er proportionalitet mellem f.eks. antallet af ældre og udgifterne til veje eller administration, så hvis man skal udmønte det, kan man sige, at det demografiske træk er mindre end blot at lave en standardberegning af gennemsnit pr. individ. Vi ved, at det normalt er billigere at få en elev mere i en eksisterende klasse, så den marginale udgift, fordi der bliver flere på et givet område, svarer ikke til den gennemsnitlige udgift på området. Der er altså i virkeligheden et større potentiale end det, vi har beskrevet, og sådan skal det vel egentlig også være.

Så er jeg jo meget tilfreds med, at vismændene for så vidt er fuldstændig enige i det, vi har lagt frem, selv om der lige er nogle undtagelser. De mener, at de vækstrammer, vi giver amter og kommuner, er for store, og de er bekymrede for, at den vækst, vi lægger op til, måske er for stor, sådan som vi har lagt den frem, og der kan også være en bekymring for, om man er i stand til at håndtere den – altså om den vækst, de i forvejen mener er for stor, kan holdes inden for de givne rammer. Det er en bekymring, de har, den kan man dele, og jeg mener, at vi må lære at håndtere den.

De er heller ikke enige i skattestoppet, selv om skattestoppet jo netop hjælper med til, at man holder væksten i tømme i kommuner og amter. Det er jo en ærlig sag, at man ikke er enig i skattestoppet, men det er det bedste, jeg overhovedet har været med til at gennemføre i de 18 år, jeg har været her. Vi skulle have lavet det for 18 år siden, for det er nemlig et fantastisk godt